

i det høje Ting. Jeg husker ikke, hvem det var, jeg synes, at Udtalelsen kan ligne Udtalelser fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2. Valgkreds (K. M. Klausen), og jeg tror sikkert ogsaa, det var ham, der sagde det. Men det forholder sig jo slet ikke saaledes med denne Sag. Det er jo netop det stik modsatte. Det er netop den ærede Minister, der har sagt fra sin Plads, at saa længe han sidder paa den Plads, skal dette Tings Villie, saaledes som den udtrykker sig paa regelret Maade, være hans højeste Lov. Det er jo det, som har gjort Vejen mellem den ærede Minister og os kort, at han sagde disse Ord og stillede Rigsdagens Villie op som vor højeste Lov. Det bliver jo noget andet, end hvad det ærede Medlem sagde. Jeg er ogsaa den ærede Minister taknemmelig for, at han søger at gøre vor Hær borgerlig. Jeg sigter hermed til den Husfid, der fandt Sted ved Afdelingerne i Fjor. Det var nemlig vor store Sorg ude paa Landet, naar vi skulde sende vore Drengene ind til Kjøbenhavn. Hvad er det, de vil lære derinde? Der er blandt andet en Legende blandt dem, som gaar ud paa saadan noget som, at naar de faa Trøjen paa, saa have de Lov til at være lidt friere i deres sædelige Forhold, i Brugen af deres Mund o. s. v. Denne Legende burde sikkert banlyses af vor Hær. Jeg tror, at Krigsministeren er inde paa den rigtige Vej, naar han giver dem en Gerning at udføre, som stærkt Dag ud og Dag ind minder dem om, at det ogsaa i den Tid for dem gælder om at søge at tilegne sig Kundskaber, som de senere kunne faa Brug for. Jeg siger Krigsministeren Tak for, at han har begyndt paa dette Arbejde, og opfordrer ham til at blive ved dermed. Det gør mig ondt, at jeg skal føje en anden Bemærkning til, thi jeg tror nemlig om den højtærede Krigsminister, at han gaar stærkt op i sit Kald og har stor Tro paa, at vi paa den Konto, som jeg nu vil omtale, skal ofre adskillige Summer. Jeg vil da føje til, at jeg er enig med det ærede Medlem for Sorø (P. Christensen), som talte her i Gaar, og at det vil gøre mig en stor Glæde, om vi kunde komme godt ned med de Penge, den ærede Minister skal bruge. Jeg vil haabe og ønske, at det skulde ske efter en Overenskomst, som kunde bevirke, at vi fremdeles kunde fortsætte et glad Samliv her.

Mølgaard-Nielsen: Jeg skal først paa egne og paagældende Beboeres Vegne

bringe den højtærede Kultusminister en Tak for en Bevilling, som er opført paa Finansloven til Opførelse af en ny Kirke i Hodsager Sogn. I Anmærkningerne er angivet Grundene derfor, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Kun skal jeg stadfæste, at det er sikkert og vist, at de fattige Beboere have strakt sig saa yderlig vidt, at det kan være, at der er stor Fare for, at en Del af de tegnede Bidrag ikke ville kunne indkomme, men i hvert Fald ere vi meget glade og taknemmelige, da vi ikke kunne indse, hvorledes vi paa anden Maade skulde have faaet vor Kirkesag ordnet. Derfor haaber jeg ogsaa, at det ærede Finansudvalg vil bifalde, hvad den højtærede Minister har indstillet, og give det sin Tilslutning. Saa er der en anden Sag, som jeg med faa Ord gerne vil fremdrage, skønt den rigtig nok ikke findes paa Finansloven i Aar. Men ærede Medlemmer ville nok huske det. Det er det Spørgsmaal om, hvorvidt et Apotek skal ligge i Sjørup eller Haderup. Ærede Medlemmer huske nok, at i Fjor var der en Post paa Finansloven, der lød paa 750 Kr. til Støtte for et Apotek i Sjørup, mod at Amt og Kommune ydede et lignende Bidrag, hvilket var tilsikret. I Oktober i Fjor indgav Haderup Sogneraad et Andragende om, at et Apotek maatte blive bygget i Haderup i Stedet for i Sjørup. Dette Andragende fik Svar gennem Finansudvalget, og det lød paa, at denne Sag vilde blive afgjort paa Finansloven. Det skete imidlertid ikke. Jeg tror nok, at jeg tør sige, at Finansudvalgets Medlemmer ikke indsaa rettere, end at Haderup burde være det rigtige Sted for Anlægget af Apoteket. Men nu skete det mærkelige, at der kom i sidste Øjeblik et Andragende, det kom saa sent, at der intet var for Finansudvalget at overveje, idet det kom den Dag, da man tog endelig Bestemmelse over Justitsministerens Budget til tredie Behandling. Det var en Del af Befolkningen i Haderup Sogn, der fra-raadede det. Og de Grunde, de gav, vare mærkelige, og særlig en af dem var da ogsaa, om jeg saa maa sige, en stor Usandhed; de sagde, at de kunde have skaffet flere Hundrede Underskrifter paa Adressen, hvis de bare havde haft Tid. Naa! de have imidlertid haft hele Sommeren. De have faaet 23 fra Hodsager Sogn, hvoraf nogle endog i min umiddelbare Nærhed, hvor Haderup Sogneraad aldrig havde gjort Regning paa, at vedkommende kom til at høre til Sogningskredsen for et Apotek i Haderup, da de har nærmere til Holstebro